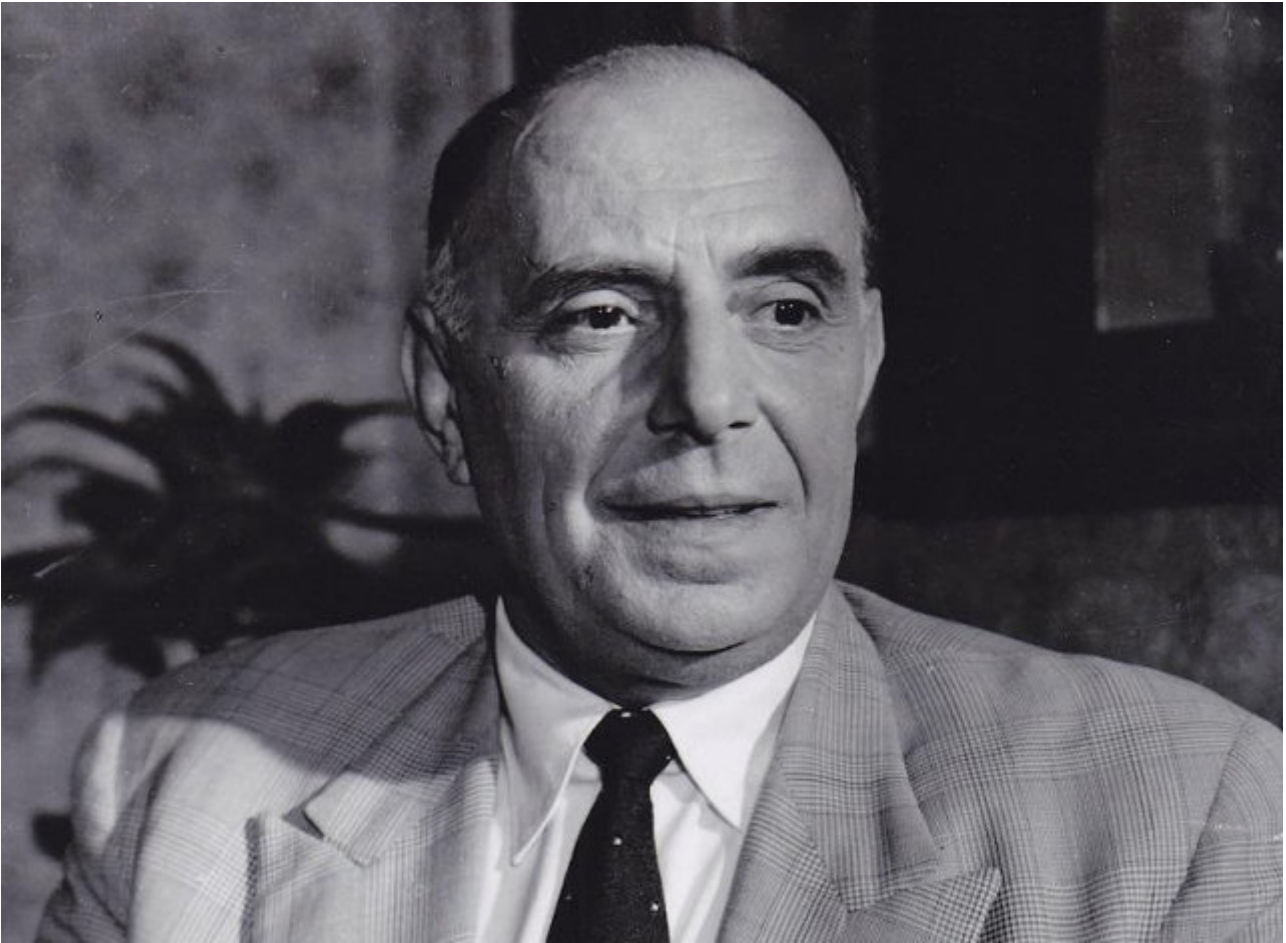

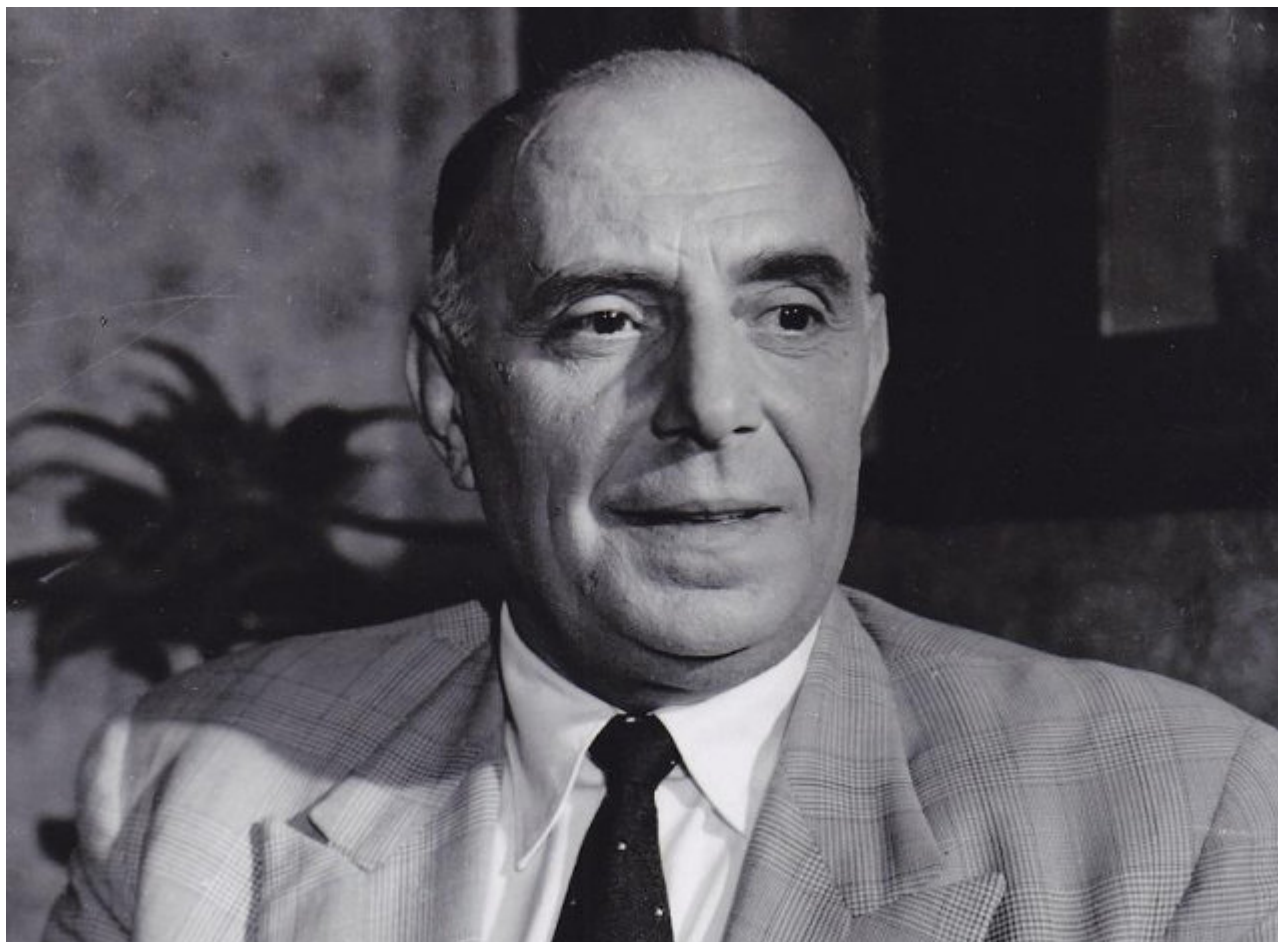
1 Φεβρουαρίου 2021

Ορέστης Μακρής

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Σπουδαίος και δημοφιλής ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου· γνωστός από το ρόλο του «μεθύστακα», με τον οποίο σχεδόν ταυτίστηκε καλλιτεχνικά.

Ορέστηs Μακρής (1899 – 1975)

Σπουδαίος και δημοφιλής ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου· γνωστός από το ρόλο του «μεθύστακα», με τον οποίο σχεδόν ταυτίστηκε καλλιτεχνικά.

Ο Ορέστηs Μακρής γεννήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1899 στη Χαλκίδα. Σπούδασε φωνητική μουσική στο Ωδείο Αθηνών και στα 20 του στρατεύτηκε και υπηρέτησε στη Μικρά Ασία.

Στη σκηνή πρωτοεμφανίστηκε το 1925 ως τενόρος της ελληνικής οπερέτας και μετά την παρακμή της μεταπήδησε στην επιθεώρηση το 1932. Ο Αντώνιος Βώττης του ανέθεσε το νούμερο τού «μεθυσμένου», που είχε γράψει πριν από τρία χρόνια και δεν έβρισκε τον κατάλληλο ηθοποιό να το ερμηνεύσει. Διέβλεψε ότι ο Μακρής είχε υποκριτικό ταλέντο, εκτός από τη θαυμάσια φωνή του και δεν έπεσε έξω. Τραγουδώντας και παίζοντας το νούμερο «Με λεν μπεκρή» στην επιθεώρηση «Ο παπαγάλος του 1932» με τον θίασο του Σπύρου Πατρίκιου, έγινε εν μία νυκτί πρωταγωνιστής του ελαφρού θεάτρου.

Με τον καιρό τυποποιήθηκε στο ρόλο του μεθύστακα, στον οποίο έδωσε κοινωνικές διαστάσεις· «έπινε» για να ξεπεράσει τα αδιέξοδα της ζωής. Τον ίδιο χαρακτήρα ενσάρκωσε και στον κινηματογράφο το 1950, στην ταινία του Γιώργου

Τζαβέλλα «Ο Μεθύστακας».

Παράλληλα, έπλασε τον τύπο του συντηρητικού, γκρινιάρη και ανάποδου γέροντα, που στο βάθος κρύβει καλά αισθήματα, αλλά ταμπουρώνεται πίσω από την παραξενιά του για να επιβιώσει. Τους τύπους αυτούς απαθανάτισε ο κινηματογραφικός φακός στις ταινίες «Ο γρουσούζης» (1952), «Η κάλπικη λίρα» (1955), «Η θεία από το Σικάγο» (1957), «Το αμαξάκι» (1957), «Η κυρά μας η μαμή» (1958), «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» (1959), «Η Χιονάτη και τα επτά γεροντοπαλλήκαρα» (1960), που τον ανέδειξαν σε θεμελιωτή του νεορεαλιστικού ύφους στην υποκριτική, σύμφωνα με τον κριτικό Κώστα Γεωργουσόπουλο.

Ο Ορέστης Μακρής - ηθοποιός ευγενής, μετρημένος με σπάνιο ήθος και επαγγελματική ευσυνειδησία - πέθανε στην Αθήνα στις 29 Ιανουαρίου 1975. Η κηδεία του έγινε την επομένη στο Α΄ Νεκροταφείο και ήταν πάνδημη.

Φιλμογραφία

Μάγος της Αθήνας (1931)

Ο μεθύστακας (1950)

Ο γρουσούζης (1952)

Το κορίτσι της γειτονιάς (1954)

Ιστορία μιας κάλπικης λίρας (1955)

Καταδικασμένη και από το παιδί της (1955)

Το φιντανάκι (1955)

Αρπαγή της Περσεφόνης (1956)

Η Αθήνα χορεύει ροκ εν ρολ (1957)

Η θεία από το Σικάγο (1957)

Της νύχτας τα καμώματα (1957)

Το αμαξάκι (1957)

Η κυρά μας η μαμή (1958)

Μια λατέρνα μια ζωή (1958)

Το νησί της σιωπής (1958)

Ο Θύμιος τάκανε θάλασσα (1959)

Το ξύλο βγήκε από τον Παράδεισο (1959)

Φτώχεια και αριστοκρατία (1959)

Η Χιονάτη και τα 7 γεροντοπαλλήκαρα (1960)

Οικογένεια Παπαδοπούλου (1960)

Της μιας δραχμής τα γιασεμιά (1960)

Έξω οι κλέφτες (1961)

Ο καλός μας άγγελος (1961)

Τα σκαλοπάτια της ζωής (1962)

Όλα και τη ζωή μου ακόμα (1963)
Τα παλιόπαιδα (1963)
Το μεροκάματο του πόνου (1963)
Αδικημένη (1964)
Κάθε καημός και δάκρυ (1964)
Ο Αριστείδης και τα κορίτσια του (1964)
Ο ζητιάνος μιας αγάπης (1964)
Οι νταήδες (1964)
Πόνεσα πολύ για σένα (1964)
Τον παλιό εκείνο τον καιρό (1964)
Με πόνο και με δάκρυα (1965)
Οι καταφρονεμένοι (1965)
Ο πόνος του μπεκρή (1966)
Ένα κορίτσι αλλοιώτικο απ' τ' άλλα (1967)
Τι κι αν γεννήθηκα φτωχός (1967)

Πηγή: sansimera.gr